

Φρικαντέλα

Η μάγισσα που μισούσε τα κάλαντα
Του Ευγένιου Τριβιζά

Διασκευή / Διδασκαλία:

Πετρίδου Χαριτίνη

Βασιλακοπούλου Σταυρούλα

Ομάδα καλάντων (ΒΑΤΡΑΧΑΚΙΑ)
Ομάδα καλάντων (ΓΑΤΑΚΙΑ)
Ομάδα καλάντων (ΠΡΟΒΑΤΑΚΙΑ)
Ομάδα καλάντων (ΣΚΥΛΑΚΙΑ)
Ομάδα καλάντων (ΠΑΠΑΚΙΑ)

ΣΚΗΝΗ Α΄

Σταυρούλα: Ήτανε κάποτε μια μάγισσα που τη λέγανε Φρικαντέλα Ζαρζουέλα Σαλμονέλα Στρουφνίνη. Η Φρικαντέλα ήταν κακιά. Πολύ κακιά. Πάρα πολύ κακιά. Τόσο κακιά που μισούσε αφάνταστα όλα τα καλά. Ακόμα και τις λέξεις που είχανε τις συλλαβές «καλά» κι αυτές τις μισούσε.

Χαριτίνη: Για να σας δώσω να καταλάβετε, η μάγισσα Φρικαντέλα δεν έτρωγε ποτέ καλαμαράκια. Έτρωγε μόνο... κακαμαράκια. ... και στο σπίτι της δε είχε ούτε καλάθια ούτε μπουκαλάκια. Είχε μόνο κακάθια και μπουκακάκια. και δεν χόρευε ποτέ καλαματιανό. Χόρευε μόνο κακαματιανό... και δεν έπινε ποτέ την πορτοκαλάδα της με καλαμάκι. Έπινε πάντα την πορτοκακάδα της με κακαμάκι... ..

Σταυρούλα και, βέβαια, δεν της αρέσανε καθόλου τα παραμύθια με καλό τέλος. Της αρέσανε μόνο τα παραμύθια με κακό τέλος. Δηλαδή, έκοβε τη σελίδα που έλεγε «και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα» και στη θέση της έβαζε μια σελίδα που έλεγε «και ζήσανε αυτοί κακά κι εμείς χειρότερα». Αλλά πιο πολύ απ' όλα η μάγισσα Φρικαντέλα μισούσε τα κάλαντα. Μάλιστα! Δεν ήθελε να ακούει καθόλου κάλαντα. Ήθελε να ακούει μόνο κάκαντα.

Χαριτίνη: Μια μέρα, παραμονή Πρωτοχρονιάς, η Φρικαντέλα ζύμωνε κουλουράκια με μαγική μαγιά που όποιος τα έτρωγε μεταμορφωνόταν σε σαπουνόφουσκα. Ξαφνικά άκουσε χαρούμενες φωνές. Ήταν τα παιδιά της γειτονιάς που χτυπούσαν τα τριγωνάκια τους και τραγουδούσαν τα κάλαντα.

Μαρία: Με τα δυο χεράκια πλάθω κουλουράκια κουλουράκια κουλουράκια ...

Αντρέας: Ο φούρνος θα τα ψήσει και το σπίτι θα βρωμίσει κουλουράκια κουλουράκια...νιάου

ΚΑΛΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Παιδιά: «Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά
Ψιλή μου δεντρολιβανιά και αρχή κ αρχή καλό μας»

Μαρία: Σκασμός Σκασμός σκασμένα σκουπιδόπαιδα!!! Αν δεν σταματήσετε να λέτε τα κάλαντα θα το μετανιώσετε!

Αντρέας: Η φωνή τους μου φέρνει ζάλη Νιαρρ

Παιδιά: «Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά
Ψιλή μου δεντρολιβανιά και αρχή κ αρχή καλό μας»

Μαρία: Α Συνεχίζετε σκασμένα σκουπιδόπαιδα!!!; Τι να κάνω για να τα τιμωρήσω ψιψινελ;

Αντρέας: Νιαρρ ,νιαρρ Κάνε τους βατραχάκια κυρά μου!

Μαρία: Αυτό θα κάνω! Άμπρα κατάμπρα!

Παιδιά: Αρχιμηνιάξ κι αρχιχρονιάξ
ψιλή μου δέντρο κουάξ κουάξ κουάξ!

+

Αντρέας: Α! Δε μ'αρέσει! Να τα μεταμορφώσεις σε κάτι άλλο!
Νιάαααα!!!

Μαρία: Χμμμ! Ας τα μεταμορφώσω καλύτερα σε γατάκια!
Χόκους πόκους!

Παιδιά: Αρχιμηνιάρ κι αρχιχρονιάρ
ψιλή μου δέντρο νιαρ νιαρ νιαρ!

Αντρέας: Εγιναν ίδια μ' εμένα!
Αυτό είναι άσχημο πολύ!
Μου κάνουν μαύρη τη ζωή! Νιάααααα!

Μαρία: Μπα σε κακό μου! Πάλι δεν τα κατάφερα! Για να δούμε
τι θα γίνει αν τα μεταμορφώσω σε προβατάκια. Άμπερ
κατάμπερ!

Παιδιά: Αρχιμπεμπέ κι αρχιμπεμπέ
ψιλή μου δέντρο μπε μπε μπε!

Μαρία: Το βρήκα!!! Θα τα μεταμορφώσω σε σκύλους!!
Σκυλίσιους Τσιουάουα!!

Παιδιά: Αρχιγαβ κι αρχιγαβ γαβ
ψιλή μου δέντρο γαβ γαβ γαβ!

Αντρέας: Τρελάθηκες κυρά μου; Τι θέλεις να με φάνε;
Μεταμόρφωσε τα σε κάτι άλλο γρήγορα!!!

Μαρία: Χμμμ...Το βρήκα! Θα τα μεταμορφώσω σε παπάκια;
Πάκους πατάκους!

Παιδιά: Αρχιπιπι κι αρχιπαπα
ψιλή μου δέντρο πα πα πα!

Αντρέας: Όχι! Όχι! Πάλι τα ίδια!! Νιαρρρ

Αντρέας: Σκέφτηκα κάτι τρομερό!!!
Νομίζω το ιδανικό!
Άφωνους να τους αφήσεις!
Και το πρόβλημα να λύσεις!

Μαρία: Μπράβο Ψιφινέλ! Πώς δεν το σκέφτηκα νωρίτερα! Θα τα ξανακάνω παιδιά, αλλά θα κλέψω τις φωνές τους. Να δούμε πως θα τραγουδάνε τα σκασμένα τα κάλαντα χωρίς φωνές! Αφωνίσιους φυλακίσιους μπαλόνιους!

Τα παιδιά συνεννοούνται με νοήματα μεταξύ τους και δείχνουν απογοητευμένοι τα μπαλόνια

Μαρία: Μπουχαχαχα!!! Ωραία τα κανόνισα τα σκουπιδόπαιδα. Τώρα στόμα έχουν και μιλιά δεν έχουν!

Ψιφινέλα: Γιούπι! Νιάρ!
Το αυτί μας θα ηρεμήσει!
Καλά να πάθετε παιδιά!

Σταυρούλα: Τόπε και τόκανε. Εκλεψε τις φωνές τους και τις φυλάκισε σε μαγικά μπαλόνια. Τις φωνές των κοριτσιών σε ροζ μπαλόνια.....και των αγοριών σε γαλάζια. Τα παιδιά απογοητευμένα, έτρεξαν και βρήκαν τα μεγαλύτερα αδέρφια και με νοήματα τους έδωσαν να καταλάβουν τι συνέβη με τις φωνές τους.

ΣΚΗΝΗ Β΄

Χαορίνη: Σαν βράδιασε τα μεγαλύτερα παιδιά πήγανε νυχοπατώντας στο πέτρινο κάστρο της μάγισσας, για να βρουν τα μπαλόνια με τις κλεμμένες φωνές. Το κάστρο αυτό όμως ήταν στοιχειωμένο, πολύ σκοτεινό, πολύ παγωμένο και πάρα μα

πάρα πολύ επικίνδυνο! Και φυσικά η πύλη ήταν κλειδαμπαρωμένη!

Βαγγέλης: Επιτέλους φτάσαμε!!

Αποστόλης: σσςς κάντε ησυχία πριν μας πάρει είδηση η κακιά μάγισσα!

Ραφαηλία: Εντάξει!! Ας σπρώξουμε με δύναμη τη σιδερένια πόρτα για να μπούμε μέσα!

Μουσική : Toccata and Fugure in a minor

Όλοι: με το ένα με το δύο με το τρία!!!

Αλεξάνδρα : Είναι σκοτεινά εδώ μέσα. Δεν βλέπω τίποτα!

Βαγγέλης: Πω Πω! έχει παντού νυχτερίδες και αράχνες εδώ μέσα!! Τι θα κάνουμε τώρα;

Αποστόλης: Ψυχραιμία!! Κάτι θα σκεφτούμε!

Βαγγέλης: Έχω ακούσει ότι οι νυχτερίδες μισούν το φως!!

Αποστόλης: MMM Τότε χρειαζόμαστε φως σε αυτό εδώ το δωμάτιο!!!

Αλεξάνδρα: Ας ανοίξουμε τότε, αυτές εδώ τις κουρτίνες!

Βαγγέλης: Ωραία θέλετε να τις ανοίξω εγώ και εσείς να τρέξετε; Θα σας προλάβω είμαι γρήγορος εγώ μην ανησυχείτε!!

Όλοι μαζί: Ναι σύμφωνα!!

Ραφαηλία: Μόνο προσέξτε μην ακουμπήσουμε καμία αράχνη γιατί θα μεταμορφωθούμε κ εμείς σε νυχτερίδες!!!

Βαγγέλης: Έτοιμοι;;;;

Όλοι μαζί: Ναιiiii

Βαγγέλης: Τρέξτε!!!

Ο Βαγγέλης ανοίγει την κουρτίνα και οι υπόλοιποι τρέχουν

ΣΚΗΝΗ Γ'

Αποστόλης: Νομίζω πως βρισκόμαστε στο δωμάτιο με τους μαγικούς καθρέφτες.

Αλεξάνδρα: Θεέ μου! Φαίνομαι λες και είμαι 70 χρονών!

Βαγγέλης: Εμένα με δείχνει με μύτη μάγισσας!!

Ραφαηλία: Θέλετε να δοκιμάσουμε τα κουλουράκια που έχει πάνω στην τραπεζαρία;;; Πεινάω πολύ....

Αποστόλης: Προσοχή! Όσο κι αν πεινάτε μη δοκιμάσετε ούτε ένα από αυτά τα φαγητά!

Ραφαηλία: Νάτα τα μπαλόνια!!! Είναι πάνω από το κεφάλι της μάγισσας!!!

Αλεξάνδρα ΣΣΣΣΣΣ ήσυχα!!! Μην την ξυπνήσουμε!!!

Βαγγέλης: Για να δω τι έχει εδώ μέσα αυτό το καλάθι; Μαγικά σκουπόξυλα και αγκάθια σκαντζόχοιρου.....

Ραφαηλία: Ωραία, πάρτε όλοι από ένα αγκάθι σκαντζόχοιρου.

Όλοι: πήραμε!!

Αποστόλης: Κοιτάξτε κρατάει στα χέρια της το μαγικό της ραβδί! Ας το πάρουμε προσεχτικά!

Αλεξάνδρα: Το πήρα το πήρα!... Τώρα τι κάνουμε;

Ραφαηλία: Τώρα σπάστε τα μπαλόνια!

[Μπαμ! Μπαμ! Μπαμ! Τα παιδιά σπάζουν τα μπαλόνια και η μάγισσα ξυπνά!]

Μαρία: Μπουχαχαχαχα

Πού βρεθήκατε εσείς εδώ σκασμένα; Γιατί με ξυπνήσατε; Τι θέλετε;

Αντρέας: Τι θέλετε; Τι θέλετε;

Είν' άγρια μεσάνυχτα, κοιμόμαστε! νιαρρ

Ραφαηλία: Θέλουμε να σου τα ψάλουμε!

Μαρία: Τι να μου ψάλετε δηλαδή;

Όλοι: Τα κάλαντα!

Μαρία: Φύγετε αμέσως γιατί θα σας μεταμορφώσω με το ραβδί μου!!

Αλεξάνδρα: Αυτό θα το έκανες αν είχες μαγικό ραβδί!!! Αλλά δεν έχεις!!

Μαρία: Δώστε μου αμέσως το ραβδί μου, θέλω το ραβδί μου τώρα!!

Αποστόλης: Θα στο δώσουμε αν κάτσεις φρόνιμα και ακούσεις τα κάλαντα!

Μαρία: Εντάξει...

Κάλαντα Πρωτοχρονιάς

ΚΑΛΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΑΡΧΟΝΤΕΣ

Μαρία: Ωραία! Δώστε μου τώρα το μαγικό μου ραβδί και χαθείτε από μπροστά μου!!

Αντρέας: Νιαρ νιαρ χαθείτε!

Ραφαηλία: Όχι ακόμα, κάνε υπομονή! Θα σου πούμε τώρα τα κάλαντα όπως τα λένε στο πόντο.

Μαρία: Ας είναι...

Ποντιακά Κάλαντα

Μαρία: Επιτέλους! Δώστε μου τώρα το μαγικό μου ραβδί και πηγαίνετε στο κακό !

Αλεξάνδρα : Όχι ακόμα. Θα σου πούμε τα κάλαντα όπως τα λένε στην Κρήτη.

Μαρία: Σύμφωνα.

Κρητικά Κάλαντα

Μαρία: Επιτέλους! Δώστε μου τώρα το μαγικό μου ραβδί και γίνετε καπνός προτού σας κάνω καπνιστά μπιζολάκια!!

Βαγγέλης: Όχι ακόμα. Θα σου πούμε και τα κάλαντα όπως τα λένε στην Πελοπόννησο.

Μαρία: Τέλος πάντων.

Κάλαντα Θράκης

Αλεξάνδρα: Ορίστε, τώρα μπορείς να πάρεις το ραβδί σου!

Μαρία: Όχι, δεν το θέλω! Δε το θέλω !!

Αντρέας: Δεν το θέλει! Δε το θέλει! καθόλου δεν το θέλει!

Αποστόλης: Δε θέλεις το ραβδί σου;

Βαγγέλης: Τι θέλεις τότε;

Μαρία: Να ερχόσαστε κάθε Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά και να μου λέτε τα κάλαντα! Τώρα που τα άκουσα, κατάλαβα πόσο όμορφα είναι!!

Αντρέας: Αχ ναι ! Νιαρ νιαρ ! Ήταν πολύ ωραία! Πολύ ωραία ! Κι εγώ πέρασα υπέροχα!

Σταυρούλα: Από τότε η μάγισσα Φρικαντέλα Ζαρζουέλα Σαλμονέλα Στρυφνίνη άλλαξε και άρχισαν να της αρέσουν όχι μόνο τα κάλαντα, αλλά και όλα τα καλά πράγματα. Πέταξε όλα τα κακάθια της και στη θέση τους έβαλε καλάθια. Και πέταξε όλα τα μπουκακάκια της και στη θέση τους έβαλε μπουκαλάκια. Και πέταξε όλα τα κακώδια και στη θέση τους έβαλε καλώδια.

Χαριτίνη: Και σαν να μην έφταναν αυτά, κάθε πρωί δεν πίνει ένα φλιτζάνι ζεστό κακάο. Πίνει ένα φλιτζάνι αχνιστό καλάο. Και όταν φτάνουν με το καλό οι παραμονές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, ο Βαγγέλης, ο Αποστόλης, η Ραφαηλία, η Αλεξάνδρα και τα άλλα παιδιά, πάνε στη μάγισσα Φρικαντέλα να της πούνε τα κάλαντα . Κι όταν ξημερώσει και τελειώσουν τα κάλαντα από όλες τις πόλεις, στήνουν ένα τρελό χορό όλοι μαζί!

Μαρία: Εσείς τα ξέρετε; Ελάτε ας τραγουδήσουμε όλοι μαζί!

Αντρέας: Τι περιμένετε; Ξεκίναμε τώρα αμέσως! Νιαρρρ